

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1254

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 663 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.310. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 583/2015 pentru aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare pentru perioada 2015—2020 (PNCDI III)	6
1.313. — Hotărâre privind înființarea Centrului Național de Coordonare și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.....	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată în Dosarul nr. 28.360/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.266D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 28.360/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, formulată de debitorul Protan — S.A., prin care s-a solicitat deschiderea procedurii simplificate de faliment.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, Tribunalul București — Secția a VII-a civilă pune în discuție constituționalitatea prevederilor art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014, în sensul de a se stabili dacă aceste norme oferă pârghiile necesare pentru asigurarea unui echilibru între interesele debitorului și cele ale creditorilor, prin raportare la

jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la Hotărârea din 3 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Kotov împotriva Rusiei*, precum și la aprecierile acestei instanțe referitoare la statutul lichidatorului judiciar numit și remunerat de către creditorii. Învederează faptul că, deși este atributul legiuitorului de a decide cu privire la modalitatea de desemnare a administratorului judiciar/lichidatorului, constatările și analiza efectuată de către un organism independent pe baza consultării mediului de afaceri și a organismelor implicate în procedurile de insolvență, precum și luarea în considerare de către executiv a necesității unor modificări în această privință pot conduce la concluzia că, în practică, modul de desemnare și de stabilire a onorariului administratorului judiciar/lichidatorului în contextul dat de construcția juridică a procedurii de insolvență în ansamblul său este de natură a crea dezechilibre în ceea ce privește drepturile participanților, care nu pot fi reglate eficient prin intervenția judecătorului-sindic. Prin urmare, avându-se în vedere întregul mecanism de funcționare a procedurilor de insolvență, așa cum este reglementat de Legea nr. 85/2014, instanța de judecată apreciază că prevederile art. 57 alin. (2) și (3) din acest act normativ, care lasă desemnarea și stabilirea onorariului administratorului judiciar/lichidatorului pe seama votului discreționar al creditorilor, pot fi de natură a aduce atingere dreptului de proprietate al participanților garantat de art. 44 din Constituție, raportat și la art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și dreptului acestora la un proces echitabil garantat de art. 21 din Constituție, prin raportare și la art. 6 din aceeași convenție.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, prevederi care fac parte din subsecțiunea 5 — *Administratorul judiciar*, având următorul conținut normativ:

— Art. 57 alin. (2) și (3): „(2) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i și onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i onorariul. În această din urmă situație nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul.”

10. În opinia instanței de judecată, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție coroborate cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și celor ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată prin raportare la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, potrivit căruia „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență se regăsea, în esență, și în vechea reglementare, fiind cuprinsă în art. 19 alin. (2) și (21) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, în prezent abrogată, care a făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 434 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 20 mai 2011, Decizia nr. 1.255 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 noiembrie 2011, Decizia nr. 293 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012, sau Decizia nr. 531 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 20 noiembrie 2014, jurisprudență prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității acesteia.

12. În prezenta cauză, critica de neconstituționalitate vizează împrejurarea că, potrivit art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014, nu mai este necesară confirmarea de către judecătorul-sindic a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar desemnat provizoriu în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor de către creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor, o atare situație fiind, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, de natură să creeze dezechilibre în ceea ce privește drepturile participanților la procedura insolvenței, care nu pot fi reglate eficient prin intervenția judecătorului-sindic.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. 787 din 3 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 14 februarie 2020, procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014 impune crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență, în acord cu scopul și cu principiile ce guvernează această procedură, spre exemplu, asigurarea unei proceduri eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, asigurarea unui tratament egal al creditorilor de același rang, asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedură, recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile. Organele care aplică procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014 sunt instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar [art. 40 alin. (1)].

14. Astfel, pentru preluarea poziției de administrator judiciar, practicienii în insolvență interesați depun la dosarul de insolvență o ofertă în dosarul respectiv. În cazul în care nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i și onorariul. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia. Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul [art. 57 alin. (1)—(3) din Legea nr. 85/2014].

15. Curtea observă că, potrivit art. 57 alin. (2) teza finală din Legea nr. 85/2014, creditorii pot confirma administratorul judiciar desemnat provizoriu prin sentința de declanșare a procedurii. Textul de lege nu cere o anumită formă a confirmării, astfel că aceasta poate fi expresă, prin depunerea unei cereri confirmative în acest sens, dar poate fi și tacită. Confirmarea tacită se realizează atunci când, în ședință, creditorii nu se

pronunță cu privire la alegerea unui administrator judiciar, când nu se întrunește adunarea creditorilor sau când nu se constituie comitetul creditorilor, deci atunci când creditorii manifestă o atitudine de pasivitate cu privire la numirea administratorului judiciar, chiar dacă legea în vigoare prevede obligativitatea includerii pe ordinea de zi a primei ședințe a creditorilor a aspectelor privind confirmarea/desemnarea administratorului judiciar și stabilirea onorariului acestuia. Creditorii pot negocia inclusiv remunerația administratorului judiciar, dar numai când aceasta urmează să fie suportată din averea debitorului. În situația în care onorariul administratorului judiciar urmează să fie achitat din fondul de lichidare, acesta va fi stabilit de către judecătorul-sindic. Prin urmare, și în această ultimă ipoteză creditorii pot negocia toate aspectele legate de administratorul judiciar, mai puțin remunerația.

16. Curtea reține că în situația în care, în lipsa disponibilităților în contul debitorului, onorariul se va achita din fondul de lichidare, acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, potrivit art. 38 alin. (2) din acest act normativ, la stabilirea nivelului onorariului se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse, și anume: numărul de salariați ai debitorului; riscul privind conflictele de muncă; cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; valoarea creanțelor, numărul debitorilor; numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; valoarea patrimoniului, potrivit evaluării; natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor; nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor inițiale de lichidare.

17. De remarcat că prin art. 57 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 legiuitorul întărește caracterul provizoriu al administratorului judiciar desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței și stabilește o procedură extrem de simplă pentru înlocuirea acestuia de către creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor. În tăcerea legii, nu are importanță natura sau izvorul creanțelor pentru a conferi creditorului majoritar legitimitate în schimbarea administratorului judiciar. De asemenea, nu este nevoie de consultarea celorlalți creditori pentru înlocuirea administratorului judiciar în acest stadiu al procedurii. Practic, creditorul majoritar are toate prerogativele adunării creditorilor în privința desemnării/confirmării administratorului judiciar provizoriu, stabilindu-i totodată și onorariul. Această normă reglementează posibilitatea înlocuirii administratorului judiciar pe întreg parcursul procedurii, după ce acesta a fost, prin ipoteză, desemnat/confirmat de către adunarea creditorilor sau, după caz, de către creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor. De remarcat diferențele existente, ca moment temporal, în ceea ce privește înlocuirea administratorului judiciar, și anume, în timp ce art. 57 alin. (2) coroborat cu alin. (3) din Legea nr. 85/2014 are în vedere „prima ședință a adunării creditorilor”, art. 57 alin. (4) din același act normativ vizează înlocuirea practicianului „în orice stadiu al procedurii”.

18. Curtea observă totodată că, potrivit Legii nr. 85/2014, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor care dețin

mai mult de 50% din valoarea creanțelor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor [art. 57 alin. (4) din lege]. Având în vedere procedura de numire, legiuitorul a luat în considerare același criteriu și în ceea ce privește înlocuirea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, și anume criteriul valorii creanțelor, astfel că înlocuirea se dispune de către judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, tocmai în virtutea naturii speciale a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014.

19. Prin Decizia nr. 686 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 7 iunie 2019, Curtea a subliniat că trebuie avut în vedere și rolul comitetului creditorilor, care este format din 3 sau 5 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, din cei deținând creanțe ce beneficiază de cauze de preferință, creanțe bugetare și creanțe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii, și care se oferă voluntar, selecția fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procent de vot din valoarea creanțelor prezente, fiind ales în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor [art. 50 alin. (4) din Legea nr. 85/2014]. Atribuțiile comitetului creditorilor privesc, printre altele, să ia cunoștință de rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, să le analizeze și, dacă este cazul, să formuleze contestații la acestea, să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri, să introducă acțiuni pentru anularea unor acte sau operațiuni frauduloase făcute de debitor în dauna creditorilor, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar [art. 51 alin. (1) lit. a), c), d) și f) din Legea nr. 85/2014].

20. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a soluției legislative criticate, din perspectiva contrarietății acesteia cu art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, fără ca prin acestea să fie aduse atingeri accesului liber la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 635 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 12 ianuarie 2017).

21. De asemenea, având în vedere întregul ansamblu legislativ în materie, prin Decizia nr. 686 din 8 noiembrie 2018, mai sus menționată, Curtea a constatat că în procedura insolvenței sunt prevăzute mecanisme legale prin care să fie supuse controlului de legalitate al judecătorului-sindic chestiuni legate de derularea procedurilor de insolvență, orice creditor putând să aducă la cunoștința comitetului creditorilor aspecte

legate de activitatea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și, prin urmare, să solicite punerea în discuție a înlocuirii administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, din motive temeinice, pentru aplicarea defectuoasă a prevederilor Legii nr. 85/2014 sau pentru neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege, mai ales că, pe lângă rolul său de reprezentant al creditorilor și de apărător al intereselor acestora, potrivit art. 47 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, comitetul creditorilor poate chiar convoca adunarea creditorilor (ce poate fi convocată și de creditorii deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot), care, la rândul său, poate adopta o hotărâre pentru înlocuirea administratorului judiciar, în condițiile legii, pe care să o supună analizei judecătorului-sindic.

22. Prin cadrul legal în materie se stabilesc competențe exclusive în cadrul procedurii insolvenței, iar în raport cu scopul procedurii de insolvență și în conformitate cu principiile acesteia, legiuitorul a recunoscut, în funcție de interesul urmărit, legitimare procesuală fiecărui creditor sau creditorilor prin organele colective de reprezentare a intereselor acestora. Astfel, judecătorul-sindic efectuează controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau lichidatorului și soluționează procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței, printre principalele atribuții regăsindu-se și judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor sau ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar [art. 45 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 85/2014]. În timp ce administratorul judiciar ori lichidatorul sau, în mod excepțional, debitorul, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea, exercită atribuțiile manageriale, creditorii, prin organele acestora, pot controla, sub aspectul oportunității, deciziile manageriale adoptate de persoanele competente [art. 45 alin. (2) din Legea nr. 85/2014], dându-se totodată posibilitatea ca, în condițiile prevăzute de lege, orice creditor să poată formula contestație la judecătorul-sindic pentru motive de nelegalitate, în fața căruia se pot prezenta nemulțumirile și

formula toate apărările pe care le consideră necesare, în condițiile legii.

23. Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate și susținerile autoarei excepției potrivit cărora prevederile art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014, care lasă desemnarea și stabilirea onorariului administratorului judiciar/lichidatorului pe seama votului discreționar al creditorilor, ar aduce atingere dreptului de proprietate al participanților la procedura insolvenței. Astfel, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, spre exemplu, Curtea a reținut că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Totodată, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 17 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67).

24. Prin urmare, în virtutea prevederilor constituționale și convenționale, de principiu, statele au o anumită marjă de apreciere cu privire la adoptarea legilor pe care le consideră necesare pentru reglementarea procedurilor insolvenței, cărora li se circumscriu și prevederile cuprinse în Legea nr. 85/2014, prin care se instituie desemnarea unui administrator judiciar, precum și procedurile și subiecții ce pot solicita înlocuirea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive temeinice, și care, în final, se decide de către judecătorul-sindic.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de către Tribunalul București — Secția a VII-a civilă în Dosarul nr. 28.360/3/2018 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 57 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 583/2015 pentru aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare pentru perioada 2015—2020 (PNCDI III)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 583/2015 pentru aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare pentru perioada 2015—2020 (PNCDI III), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 6 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Durata de implementare a PNCDI III, respectiv a programelor din structura sa, este de la 1 ianuarie 2022 până la 30 iunie 2022.”

2. La anexă articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Durata de implementare a PNCDI III, respectiv a programelor componente, este de la 1 ianuarie 2022 până la 30 iunie 2022.”

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul
transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

p. Ministrul cercetării, inovării

și digitalizării, interimar,

Iulian-Vasile Popescu,

secretar de stat

p. Ministrul energiei,

Dan-Dragoș Drăgan,

secretar de stat

Ministrul educației,

Sorin-Mihai Cîmpeanu

Ministrul agriculturii

și dezvoltării rurale,

Adrian-Ionuț Chesnoiu

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul apărării naționale,

Vasile Dîncu

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul economiei,

Florin Marian Spătaru

p. Ministrul mediului,

apelor și pădurilor,

Corvin Nedelcu,

secretar general

Ministrul antreprenoriatului

și turismului,

Constantin-Daniel Cadariu

p. Ministrul sportului,

Nicoleta Hancia,

secretar general

Ministrul investițiilor

și proiectelor europene,

Dan Vilceanu

Ministrul culturii,

Lucian Romașcanu

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 30 decembrie 2021.

Nr. 1.310.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind înființarea Centrului Național de Coordonare și pentru modificarea
și completarea Hotărârii Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea
și atribuțiile unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 23 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Centrul Național de Coordonare, denumit în continuare NCC, structură fără personalitate juridică care funcționează în subordinea prim-ministrului, finanțată de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) NCC se desemnează în calitate de centru național de coordonare în sensul art. 6 din Regulamentul (UE) 2021/887 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de înființare a Centrului european de competențe în domeniul industrial, tehnologic și de cercetare în materie de securitate cibernetică și a Rețelei de centre naționale de coordonare.

(3) NCC este condus de un secretar de stat numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale, secretarul de stat emite ordine cu caracter individual și asigură reprezentarea NCC în raporturile cu ministerele, cu alte autorități ale administrației publice, precum și în raporturile cu persoane fizice și juridice, române și străine.

(5) În exercitarea atribuțiilor și funcțiilor sale și în scopul îndeplinirii activității pe care o desfășoară conform art. 7 din Regulamentul (UE) 2021/887, NCC, prin Secretariatul General al Guvernului, poate primi granturi din partea Centrului european de competențe în domeniul industrial, tehnologic și de cercetare în materie de securitate cibernetică pentru a acorda sprijin financiar terților sub formă de granturi.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„HOTĂRÂRE
privind organizarea, funcționarea și atribuțiile
Secretariatului General al Guvernului”

2. **La articolul 3 alineatul (1) punctul 4, literele b), d), j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„b) contribuie la dezvoltarea capacității ministerelor și a altor instituții publice de a planifica, elabora, implementa și evalua strategii, documente de politici publice și acte normative, asigurând sprijinul metodologic necesar și coordonând activitatea unităților de politici publice din ministere, inclusiv prin propunerea unor măsuri de creștere a capacității de inovare a administrației;

d) coordonează și implementează reformele și/sau investițiile aflate în aria de responsabilitate a Secretariatului General al Guvernului, prevăzute în cadrul Planului național de redresare și reziliență al României;

j) coordonează măsurile de reformă în domeniul unei reglementări mai bune și reprezintă Guvernul României, la nivel

tehnic, în Grupul de lucru pentru o reglementare mai bună din cadrul Consiliului Uniunii Europene;

k) este punct național de contact DG REFORM de la nivelul Comisiei Europene și implementează în România Instrumentul pentru asistență tehnică, coordonând procesul de accesare a fondurilor în cadrul Programului de către autoritățile naționale, îndeplinind rolul de autoritate coordonatoare în înțelesul Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare;”

3. **La articolul 3 alineatul (1) punctul 4, litera i) se abrogă.**

4. **La articolul 3 alineatul (1) punctul 4, după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:**

„n) coordonează gestionarea contribuției financiare acordate României din Rezerva de ajustare la Brexit;”

5. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 41, cu următorul cuprins:**

„41. monitorizează și evaluează implementarea măsurilor ce revin autorităților și instituțiilor naționale responsabile cu atribuții în domeniul schimbărilor climatice în vederea asigurării coerenței cu obiectivul privind neutralitatea climatică stabilită la nivelul Uniunii Europene, conform prevederilor Regulamentului (UE) 1.119/2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice («Legea europeană a climei»), conform obligațiilor Secretariatului General al Guvernului asumate în Planul național de redresare și reziliență, și prezintă periodic Comisiei Europene stadiul măsurilor realizate;”

6. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 7 se introduc două noi puncte, punctele 71 și 72, cu următorul cuprins:**

„71. exercită atribuțiile de autoritate publică tutelară pentru operatorii economici la care reprezintă statul în calitate de acționar, în conformitate cu prevederile legale privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare;

72. asigură aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, și finanțarea cheltuielilor aferente acestei activități;”

7. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 211, cu următorul cuprins:**

„211. asigură îndeplinirea procedurilor în vederea sesizării de către Guvernul României a Curții Constituționale pentru exercitarea controlului de constituționalitate anterior promulgării legilor, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. A pct. a) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”

8. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 29 se introduc două noi puncte, punctele 30 și 31, cu următorul cuprins:**

„30. îndeplinește atribuțiile de autoritate publică responsabilă pentru aspectele care țin de securitatea infrastructurilor critice

naționale și europene din sectorul energetic, aflate în competența Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. și Societății Naționale de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș, precum și de sectorul de securitate națională aflat în competența Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale;

31. desfășoară activități în sfera proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile și alte fonduri externe.”

9. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În activitatea sa, secretarul general al Guvernului este ajutat de unul sau mai mulți secretari generali adjuncți, care au rang de secretar de stat, precum și, după caz, de unul sau mai mulți secretari de stat, numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.”

10. La articolul 8, alineatul (1) se abrogă.

11. La anexa nr. 1, punctele 1 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Cancelaria Prim-Ministrului, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea prim-ministrului

.....

8. Directoratul Național de Securitate Cibernetică, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului, cu personalitate juridică”.

12. La anexa nr. 1, punctul 3 se abrogă.

13. La anexa nr. 1, după punctul 24 se introduc trei noi puncte, punctele 25—27, cu următorul cuprins:

„25. Departamentul pentru responsabilitate socială comunitară și grupuri vulnerabile, structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului

26. Departamentul pentru dezvoltare, promovare și monitorizare proiecte de investiții în infrastructură, structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului

27. Centrul Național de Coordonare, structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului”.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2020, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mircea Abrudean

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

p. Ministrul afacerilor externe,

Daniela Anda Grigore Gîțman,

secretar de stat

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Corvin Nedelcu,

secretar general

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dan Vilceanu

București, 30 decembrie 2021.

Nr. 1.313.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

MONITORUL
OFICIAL

5 948493 331940